

Rozhodnutie je právoplatné

dňom 14. 1. 2005
Najvyšší súd Slovenskej republiky Bratislava

Najvyšší súd
Slovenskej republiky – disciplinárny súd

2Ds 9/04

ROZHODNUTIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kučeru a sudcov JUDr. Anny Pikulovej a JUDr. Milana Hrbeka v disciplinárnej veci vedenej proti JUDr. Š. Š. predsedovi senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 ods. 2 zák. č. 385/2000 Z. z., na ústnom pojednávaní konanom dňa 25. 8. 2004 takto

rozhodol:

JUDr. Š. Š. predseda senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, narodený [redacted], bytom [redacted] sa

uznáva za vinného,

- 1) že k 21. februáru 2002 nevypracoval včas písomné vyhotovenia rozhodnutí vo veciach senátu 4 Obo Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v ktorých bol predsedom senátu a spravodajcom a tým vedome zapríčinil bezdôvodný prieťah v konaní o veciach spisových značiek:
 - a) 4 Obo 203/01 a 4 Obo 204/01, ktoré boli spojené na spoločné konanie a rozhodnutie, rozhodnutie vydané 31. októbra 2001, do 25. septembra 2002, t.j. 10 mesiacov a 25 dní,
 - b) 4 Obo 330/00 a 4 Obo 54/00, rozhodnutých 30. august 2001, do 27. februára 2002, t.j. 5 mesiacov a 28 dní,
 - c) 4 Obo 160/01 a 4 Obo 153/01, rozhodnutých 31. augusta 2001, do 27. februára 2002, t.j. 5 mesiacov a 27 dní,
 - d) 4 Obo 152/00 rozhodnutého 25. októbra 2001, do 27. februára 2002, t.j. 4 mesiace a 1 deň,
 - e) 4 Obo 366/00 rozhodnutého 31. októbra 2001, do 27. februára 2002, t.j. 3 mesiace a 27 dní,
 - f) 4 Obo 294/00 rozhodnutého 22. novembra 2001, do 28. februára 2002, t.j. 3 mesiace a 6 dní,
 - g) 4 Obo 206/00 a 4 Obo 158/00, rozhodnutých 22 novembra 2001, do 1. marca 2002, t.j. 3 mesiace a 7 dní,
- 2) že k 23. februáru 2002 držal vo svojej kancelárii spisy sp. zn. Obdo V 47/99, Obdo V 83/99, Obdo V 13/2000 a Obdo V 84/2000, hoci od 1. januára 2001 už nebol predsedom päťčlenného senátu a mal ich podľa rozhodnutia predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej

republiky Spr 212/2000 v januári 2001 odovzdať príslušnému predsedovi päťčlenného senátu, čím spôsobil v týchto veciach bezdôvodný priet'ah dlhší ako 1 rok,

t e d a

dopustil sa správania, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o nezávislosti sudcu, o svedomitosti a nestrannosti sudcu pri rozhodovaní, o nezaujatosti sudcu voči účastníkom konania a o úsilí ukončiť súdne konanie spravodlivo a bez zbytočných priet'ahov a vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia a opakovanie je jeho škodlivosť zvýšená,

č í m s a d o p u s t i l

závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1, ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd mu za to podľa § 117 ods. 5 písm. b) s poukazom na § 151b ods. 6 a ods. 8 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ukladá disciplinárne opatrenie zníženie funkčného platu o 50% na obdobie troch mesiacov.

O d ô v o d n e n i e :

Predseda Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podal dňa 5. marca 2002 na Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd návrh na začatie disciplinárneho konania proti JUDr. Š [redacted] Š [redacted] predsedovi senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1, ods. 2 zák. č. 385/2000 Z. z., ktorého sa mal dopustiť tým, že k 25. februáru 2002 nevypracoval včas písomné vyhotovenia rozhodnutí vo veciach senátu 4 Obo Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v ktorých bol predsedom senátu a spravodajcom, a tým vedome zapríčinil bezdôvodný priet'ah v konaní vo veciach sp. zn. 4 Obo 330/00, 4 Obo 54/00, 4 Obo 160/01, 4 Obo 153/01, 4 Obo 152/00, 4 Obo 366/00, 4 Obo 294/00, 4 Obo 206/00, 4 Obo 158/00, a tým, že k 23. februáru 2002 neoprávnenne držal vo svojej kancelárii spisy zn. Obdo V 47/99, Obdo V 83/99, Obdo V 13/2000 a Obdo V 84/2000, hoci od 1. januára 2001 už nebol predsedom päťčlenného senátu, čím v týchto veciach spôsobil bezdôvodný priet'ah dlhší ako jeden rok.

Dňa 21. novembra 2002 predseda Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podal proti JUDr. Š [redacted] Š [redacted] predsedovi senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd ďalší návrh na začatie disciplinárneho konania opätovne pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1, ods. 2 zák. č. 385/2000 Z. z., ktorého sa mal dopustiť tým, že k 25. februáru 2002 vedome zapríčinil bezdôvodný priet'ah vo veciach sp. zn. 4 Obo 203/01 a 4 Obo 204/01, v ktorých bol predsedom senátu a spravodajcom a ktoré boli spojené na spoločné konanie a rozhodnutie tým, že nevypracoval včas písomné vyhotovenie rozhodnutia o uvedených veciach; rozhodnutie bolo vydané 31. októbra 2001, avšak jeho písomné vypracovanie bolo príslušnej kancelárii na opis a expedíciu odovzdané až 25. septembra 2002.

Za skutky uvedené v návrhu zo dňa 5. marca 2002, ako aj v návrhu zo dňa 21. novembra 2002, navrhol predseda Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uložiť JUDr. Š. Š. predsedovi senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky disciplinárne opatrenia podľa § 117 ods. 3 písm. b) zák. č. 385/2000 Z.z., a to preloženie na súd nižšieho stupňa v danom prípade na okresný súd.

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd návrh zo dňa 5. marca 2002 vedený pod sp. zn. 1 Ds 4/02 a návrh zo dňa 21. novembra 2002 vedený pod sp. zn. 5 Ds 7/02 podľa § 23 ods. 3 Trestného poriadku (per analogiam) spojil na spoločné konanie. Vec prejednal na ústnom pojednávaní dňa 13. januára 2003, na ktorom po prednesení návrhu navrhovateľom oboznámil účastníkov s výsledkami predbežného šetrenia, konkrétne z rozvrhom práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2000 (Spr. 233/99), rozvrhom práce Najvyššieho súdu na rok 2001 (Spr. 212/2000), výkazom práce obchodného kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky za obdobie od októbra 2001 do októbra 2002, spismi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Obdo V 84/2000, 4 Obo 330/2000, 4 Obo 54/2000, 4 Obo 153/01, 4 Obo 160/01, 4 Obo 366/2000, 4 Obo 152/2000, 4 Obo 158/2000 a 4 Obo 206/2000 a spisom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vedeným pod Spr. 45/02.

Po vykonanom dokazovaní a vyhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky voči JUDr. Š. Š. je dôvodný a rozhodnutím z 13. januára 2003, sp. zn. 1 Ds 4/02 uznal JUDr. Š. Š. za vinného zo závažného disciplinárneho previnenie podľa § 116 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z.z. na tom skutkovom základe,

že k 21. februáru 2002 nevypracoval včas písomné vyhotovenia rozhodnutí vo veciach senátu 4 Obo Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v ktorých bol predsedom senátu a spravodajcom a tým vedome zapríčinil bezdôvodný priet'ah v konaní o veciach: sp. zn.:

4 Obo 330/00 a 4 Obo 54/00, rozhodnutým 30. augusta 2001, do 27. februára 2002, t.j. 6 mesiacov,
4 Obo 160/01 a 4 Obo 153/01, rozhodnutým 31. augusta 2001, do 27. februára 2002, t.j. 5 mesiacov a 27 dní,

4 Obo 152/00, rozhodnutého 25. októbra 2001, do 27. februára 2002, t.j. 4 mesiace,

4 Obo 366/00, rozhodnutého 31. októbra 2001, do 27. februára 2002, t.j. 3 mesiace a 27 dní,

4 Obo 294/00, rozhodnutého 22. novembra 2001, do 28. februára 2002, t.j. 3 mesiace a 6 dní,

4 Obo 206/00 a 4 obo 158/00, rozhodnutých 22. novembra 2001, do 1. marca 2002, t.j. 3 mesiace a 7 dní, že

k 23. februáru 2002 neoprávnene držal vo svojej kancelárii spisy sp. zn. Obdo V 47/99, Obdo V 83/99, Obdo V 13/2000 a Obdo V 84/2000, hoci od 1. januára 2001 už nebol predsedom päťčlenného senátu a mal ich podľa rozhodnutia predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Spr. 212/2000 v januári 2001 odovzdať príslušnému predsedovi päťčlenného senátu, čím spôsobil v týchto veciach bezdôvodný priet'ah dlhší ako 1 rok,

že k 25. septembru 2002 vedome zapríčinil bezdôvodný priet'ah vo veciach sp. zn. 4 Obo 203/01 a 4 Obo 204/01, v ktorých bol predsedom senátu a spravodajcom, a ktoré boli spojené na spoločné konanie a rozhodnutie tým, že nevypracoval včas písomné vyhotovenie rozhodnutia v uvedených veciach; rozhodnutie bolo vydané 31. októbra 2001, avšak jeho písomné vypracovanie bolo príslušnej kancelárii na opis a expedíciu odovzdané až 25. septembra 2002, t.j. po 10-tich mesiacoch a 25-tich dňoch.

Za to mu disciplinárny súd uložil podľa § 117 ods. 3 písm. a) zákona č. 385/2000 Z.z. disciplinárne previnenie – odvolanie z funkcie predsedu senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Svoje rozhodnutie odôvodnil disciplinárny súd najmä tým, že z obsahu disciplinárneho spisu, najmä pripojených spisov Najvyššieho súdu sp. zn. 4 Obo 330/00, 4 Obo 54/00, 4 Obo 160/01, 4 Obo 153/01, 4 Obo 152/00, 4 Obo 366/00, 4 Obo 294/00, 4 Obo 206/00, 4 Obo 158/00, 4 Obo 203/01 a 4 Obo 204/01, ako aj z prednesu JUDr. Š. Š. na ústnom pojednávaní disciplinárny súd zistil, že JUDr. Š. Š. nevyužil možnosť podať žiadosť o predĺženie lehoty na vypracovanie rozhodnutí. Z jeho konania, resp. nečinnosti bolo potrebné vyvodiť záver, že pri písomnom vyhotovení rozhodnutí uvedených v návrhoch navrhovateľa bol menovaný sudca povinný riadiť sa ust. § 158 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, a lehotu v ňom uvedenú dodržať.

Napriek tomu, že JUDr. Š. Š. o predĺženie lehoty na vypracovanie rozhodnutí, ktorá skutočnosť bola významná z hľadiska právneho posúdenia skutku, ktorý je predmetom disciplinárneho konania nepožiadala, disciplinárny súd sa zaoberal aj zisťovaním či na strane JUDr. Š. Š. existovali dôvody, resp. závažné dôvody, pre ktoré rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote nevypracoval.

Z rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2001 (Spr. 212/2000) zistil, že JUDr. Š. Š. bol predsedom senátu 4 Obo a 4 Obdo, s členmi senátu JUDr. P. D. a JUDr. E. K.

Pre posúdenie, či dôvod nevypracovania rozhodnutí JUDr. Š. Š. nespočíval v jeho mimoriadnej pracovnej zaťažnosti, disciplinárny súd z výkazu práce obchodného kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky porovnal stav oddelení v iných senátoch Obo Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Ich porovnaním, najmä nápadu o počte skončených vecí, zvýšený nápad vecí ani zvýšený výkon v senáte 4 Obo v období od októbra 2001 do októbra 2002 nezistil, rovnako počet vecí skončených JUDr. Š. Š. je porovnateľný s výkonmi predsedov senátov v iných senátoch Obo Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Dôvod na nevypracovanie rozhodnutí v zákonom stanovenej lehote nemožno vyvodiť ani z doby neprítomnosti JUDr. Š. Š. na pracovisku z dôvodu čerpania dovolenky alebo práceneschopnosti. Z absenčnej karty menovaného sudcu bolo nesporné, že v auguste 2001 čerpal štyri dni dovolenky, v októbri 2001 jeden deň, v novembri 2001 dva dni a v januári 2002 jeden deň dovolenky. Podľa potvrdenia o dočasnej práceneschopnosti bol JUDr. Š. Š. práceneschopný od 27. novembra do 31. decembra 2001.

Disciplinárny súd sa zaoberal aj obranou JUDr. Š. Š. k jednotlivým skutkom kladeným mu za vinu, pričom dospel k záveru, že JUDr. Š. Š. dôvodmi svojej obrany skutky uvedené v návrhoch na začatie disciplinárneho konania nevyvrátil.

Pokiaľ ide o nevypracovanie písomných vyhotovení, súd ustálil, že nebolo možné akceptovať skutočnosť, že v dôsledku organizačných zmien na Najvyššom súde Slovenskej republiky bol presťahovaný do menšej, podľa názoru JUDr. Š. Š. veľkosťou nevyhovujúcej kancelárie, v dôsledku čoho stratil prehľad o jemu pridelených spisoch. Bez ohľadu na veľkosť kancelárie, naviac veľkosťou porovnateľnej s kanceláriami iných predsedov senátov, treba uviesť, že je vecou každého sudcu, najmä predsedu senátu, ako si zorganizuje svoju prácu a

aký spôsob vybavovania vecí, vrátane evidencie spisov si zvolí. Navyiac treba podotknúť, že z výpovede JUDr. Š. Š. vyplynulo, že sa na nevyhovujúce pracovné podmienky nest'ážoval.

Ako nevierohodné vyhodnotil disciplinárny súd tvrdenie JUDr. Š., že rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote napísané mal, ale v "neporiadku" spôsobenom jeho presťahovaním ich v množstvách spisov nenašiel, a preto ich neodovzdal. V tejto súvislosti disciplinárny súd dal do pozornosti záznam z 22. februára 2002 o preberaní spisov JUDr. P. D. od JUDr. Š. Š. z ktorého je nesporné, že v čase spisovania záznamu, t.j. 22. februára 2002 rozhodnutia uvedené v návrhoch na začatie disciplinárneho konania vyhotovené neboli (Spr. 45/02 Najvyššieho súdu Slovenskej republiky). Za ospravedlňujúci dôvod pre neodovzdanie rozhodnutí nemožno považovať tiež to, že spisy nikomu nechýbali, a to i napriek kontrolám nenapísaných rozhodnutí zo strany Najvyššieho súdu. V tejto súvislosti disciplinárny súd dodal, že povinnosť sudcu včas vyhotoviť rozhodnutie vyplýva priamo z ust. § 158 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, preto bez ohľadu na to, či boli alebo neboli vykonávané kontroly nenapísaných rozhodnutí, bolo povinnosťou JUDr. Š. Š. včas rozhodnutie vyhotoviť a vyhotovené rozhodnutie odovzdať.

V prípade neodovzdania spisov Obdo V 83/99, Obdo 47/99, Obdo V 13/2000 a Obdo V 84/2000 príslušnému predsedovi päťčlenného senátu, čím v uvedených veciach, podľa disciplinárneho súdu, došlo k bezdôvodnému priet'ahu viac ako o jeden rok, rovnako nebolo možné zohľadniť obranu JUDr. Š. Š. že spisy v súvislosti so zmenou rozvrhu práce mali chýbať predovšetkým štátnej správe súdu, nakoľko nešlo o jeho spisy, ale o spisy Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. V tejto súvislosti disciplinárny súd opätovne poukázal na základné povinnosti sudcu vyjadrené v ust. § 30 zák. č. 385/2000 Z. z., podľa ktorých mal JUDr. Š. Š. postupovať a nimi sa riadiť.

Vzhľadom na uvedené okolnosti disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že JUDr. Š. Š. svojim konaním naplnil znaky skutkovej podstaty závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 zák. č. 385/2000 Z. z., keď vedome nespĺnil a porušil povinnosti sudcu konať svedomito a v pridelených veciach plynulo bez zbytočných priet'ahov.

Závažnosť disciplinárneho previnenia, ktorého znaky sú uvedené v ods. 2 § 116 zák. č. 385/2000 Z. z., v danej veci vyvodil disciplinárny súd zo zistenia, že u nevyhotovených rozhodnutí išlo o väčší počet vecí (11 vecí), v ktorých priet'ah od rozhodnutia vecí po jeho vyhotovenie a odôvodnenie sa pohyboval v rozpätí od troch do desať mesiacov, u neodovzdaných spisov išlo o priet'ah dlhší ako jeden rok. Nevyhotovenie rozhodnutí a neodovzdanie spisov pri tom treba považovať za vedomé a opakované porušenie povinnosti JUDr. Š. Š. keď svojou obranou mieru svojho zavinenia nevyvrátil. Pri posudzovaní disciplinárneho previnenia menovaného sudcu najmä jeho závažnosti, bolo potrebné prihliadnuť tiež na to, že ako predseda senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky mal rešpektovať príslušné ustanovenia zákonov a postupovať podľa nich.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie sudca JUDr. Š. Š. V odvolaní v podstate priznal, že došlo k spáchaniu skutkov tak, ako bol uznaný vinným disciplinárnym súdom prvého stupňa. Tak ako v priebehu disciplinárneho konania poukázal na to, že na tomto stave má svoj podiel viny aj štátna správa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorá mu nevytvorila náležité podmienky na prácu sudcu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Znova zdôraznil, že keď bol predtým povereným predsedom obchodného kolégia a zároveň

predsedom päťčlenného i trojčlenného senátu mal mať adekvátne k tomu primeranú kanceláriu. Keď sa stal predsedom obchodného kolégia štátna správa súdu mu v jeden deň presťahovala celú kanceláriu a ešte aj v čase odvolania mal Zbierky zákonov na balkóne kancelárie, pretože sa mu do kancelárie nepomestili. Tak sa malo stať aj to, že neboli nájdené spisy. Pokiaľ sa malo jednať o nenapísané rozhodnutia, tieto mali byť napísané, ale ich neodovzdal a niektoré boli založené do spisov, ktoré sa nachádzali v jeho kancelárii.

Odvolací disciplinárny súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a obsahu disciplinárneho spisu rozhodol na verejnom zasadnutí dňa 6. októbra 2003 rozhodnutím pod sp.zn. 1 Dso 5/03 tak, že podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. zrušil rozhodnutie disciplinárneho súdu z 13. januára 2003, sp. zn. 1 Ds 4/02 z dôvodu jeho predčasnosti a vrátil vec na nové prejednanie a rozhodnutie.

Vo svojom rozhodnutí skonštatoval, že prvostupňový disciplinárny senát správne zistil skutkový stav tak, ako bol uvedený vo výroku rozhodnutia. Na podklade vykonaných dôkazov, ktorých hodnovernosť nenamietol ani disciplinárne stíhaný sudca, odvolací súd skonštatoval, že JUDr. Š. Š. porušil povinnosti sudcu konať v pridelených veciach svedomito a bez zbytočných prieťahov, keď v lehotách stanovených zákonom nevypracoval súdne rozhodnutia vo veciach uvedených vo výroku prvostupňového rozhodnutia, a tým došlo k prieťahom v rozpätí od troch do desiatich mesiacov. Podľa zistenia odvolacieho súdu bolo nepochybné i to, že JUDr. Š. Š. k 23. februáru 2002 držal vo svojej kancelárii spisy, ktoré patrili do päťčlenného senátu, hoci od 1. januára 2001 nebol predsedom takéhoto senátu.

Odvolací disciplinárny súd ďalej uviedol, že prvostupňový disciplinárny senát nevenoval náležitú pozornosť zisteniu okolností, ktoré okrem nepochybného zavinenia JUDr. Š. Š. viedli dlhodobo k porušovaniu povinností sudcu z jeho strany. Skonštatoval, že stav vybavovania agendy v jednotlivých kolégiách a senátoch je v pravidelných mesačných intervaloch kontrolovaný /hodnotený/ na operatívnych poradách vedenia najvyššieho súdu a tieto porady majú zabrániť neodôvodneným prieťahom, čo sa v danom prípade nestalo a to umožnilo zanedbať povinnosti sudcu zo strany Š. Š.

V rozhodnutí odvolací disciplinárny súd uložil prvostupňovému súdu, aby výsluchom inej osoby zodpovednej za stav agendy v obchodnom kolégiu zistil, ako došlo k tomu, že v inkriminovaných veciach neboli v súlade so zákonom vyhotovené súdne rozhodnutia, ale stalo sa tak napr. vo veciach sp. zn. 4 Obo 203/01 a 4 Obo 204/01 až po uplynutí 10-tich mesiacov a 25-tich dní od doby, kedy senát v nich rozhodol. Ďalej má prvostupňový senát zisťovať, za akých okolností došlo k tomu, že spisy sp. zn. Obdo V 47/99, Obdo V 83/99, Obdo V 13/2000 a Obdo V 84/2000 neboli odovzdané novoustanovenému predsedovi päťčlenného dovolacieho senátu, keď JUDr. Š. Š. od 1. januára 2001 už nebol takýmto predsedom senátu. Odvolací disciplinárny súd nakoniec skonštatoval, že bude potrebné vyslúchať osoby, ktoré sa zúčastnili odovzdávania a preberania spisov z päťčlenného dovolacieho senátu na to, akým spôsobom sa tento úkon uskutočnil a z akých príčin nedošlo k odovzdaniu i inkriminovaných spisov, nakoľko ak mal JUDr. Š. Š. spisy odovzdať a neučinil tak, bolo povinnosťou osôb spisy preberajúcich pri ich preberaní zistiť tento stav a ihneď ho napraviť.

Po účinnosti novej právnej úpravy zákona č. 426/2003 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon o sudcoch Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd rozhodnutím sp. zn. 1 Ds 4/02 z 9. februára 2004 rozhodol o postúpení veci novovytvorenému disciplinárnemu senátu podľa § 150 ods. 2 zák. č. 385/2000 Z.z. s použitím § 188 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku.

Disciplinárny súd v novom zložení senátu vykonal znovu celé dokazovanie, pričom sa riadil aj pokynmi na doplnenie dokazovania obsiahnutými v rozhodnutí odvolacieho disciplinárneho súdu zo 6. októbra 2003 pod sp.zn. 1 Dso 5/03. Najvyšší súd – disciplinárny súd vykonal na ústnom pojednávaní konanom dňa 30. júla 2004 dokazovanie prečítaním zápisnice z ústneho pojednávania zo dňa 2. 12. 2002 zo spisu 1 Ds 4/02, zápisnice z ústneho pojednávania zo dňa 13. 1. 2003, sp. zn. 1 DS 4/02, zápisnice z pojednávania odvolacieho súdu 1 Dso 5/03 zo dňa 30.6.2003, zápisnice z pojednávania odvolacieho súdu 1 Dso 5/03 zo dňa 6. 10. 2003, spisov NS SR 4 Obo 203/01, 4 Obo 204/01, 4 Obo 294/2000, 4 Obo 330/2000, 4 Obo 54/2000, 4 Obo 153/01, 4 Obo 160/01, 4 Obo 366/2000, 4 Obo 152/2000, 4 Obo 158/2000, 4 Obo 206/2000, 4 Obdo V 84/2000, odvolania proti rozhodnutiu zo dňa 6.3.2003, spis NS SR Spr 45/02 (z toho osobitne záznam JUDr. E. Š. z 20. 2. 2002, pokyn predsedu NS SR z 20.2.2002, záznam vedúcej obchodného oddelenia z 21. 2. 2002, záznam JUDr. D. a A. Ž. z 21. 2. 2002, pokyn predsedu NS SR Spr 45/02 zo dňa 22. 2. 2002, záznam o odovzdaní a prevzatí spisov JUDr. Š. JUDr. D. zo dňa 22. 2. 2002 a informácia vedúcej obchodného oddelenia predsedovi NS SR zo dňa 1. 3. 2002), výkazov nápadu a vybavovania senátov Obo za mesiace január až november 2002, október až december 2001.

K veci sa vyjadril aj JUDr. Š. Š. ktorý sa v celom rozsahu pridržiaval svojich predchádzajúcich vyjadrení v konaní 1 Ds 4/02 a 1 Dso 5/03 s tým, že na doplnenie poukázal na to, že nesporne aj on má určitý podiel viny ale svoj podiel má aj štátna správa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Ďalej uviedol, že podľa jeho vedomia bol naďalej v dovolacích spisoch zákonným sudcom a nevie sa vyjadriť, na základe akého rozhodnutia alebo z akého dôvodu mu bola časť spisov odňatá. Rozvrh práce z 1.1.2003 mal podľa jeho názoru prelomiť zásadu zákonného sudcu u jeho osoby. Na záver vykonaného dokazovania JUDr. Š. Š. uviedol, že sa nedopustil závažného previnenia.

Na tomto ústnom pojednávaní bol vypočutý JUDr. P. D. ktorý dňa 22.2.2002 preberal z kancelárie JUDr. Š. Š. spisy v súlade s pokynom Predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Podľa jeho vyjadrenia sa preberania spisov zúčastňovali pracovníčky Najvyššieho súdu Ž. a Š. JUDr. P. D. vyjadril presvedčenie, že z kancelárie odniesli všetky spisy, ale po čase pri hľadaní spisu sa tento podľa vyjadrenia JUDr. Š. mal nájsť spadnutý za radiátorom. K skutočnému stavu vybavovania spisov sa nemohol presne vyjadriť, nakoľko JUDr. Š. vypracovával rozhodnutia prostredníctvom PC.

Svedkyňa A. Ž. potvrdila, že sa zúčastňovala preberania spisov z kancelárie JUDr. Š. dňa 22.2.2002 a obsah písomného záznamu označila za pravdivý. Na ostatné otázky disciplinárneho súdu nevedela odpovedať.

Na ústnom pojednávaní konanom dňa 25. augusta 2004 vykonal disciplinárny súd ďalšie dôkazy, najmä oboznámenie so spisom a rozhodnutím Dis 1/04 zo dňa 2. júla 2004, čítanie spisov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Spr 237/03 – rozvrh práce na rok 2004, vrátane dodatkov, Spr 187/02 – rozvrh práce na rok 2003, vrátane dodatkov, Spr 187/01 – rozvrh práce na rok 2002, vrátane dodatkov, Spr 212/00 – rozvrh práce na rok 2001, vrátane dodatkov a čítanie vyjadrenia JUDr. Š. zo dňa 24. augusta 2004. Najmä s poukazom na obsah disciplinárneho spisu P. Š. Dis 1/04 a aj vzhľadom na jej dlhodobú pracovnú neschopnosť disciplinárny súd upustil od jej výsluchu, najmä s poukazom na nepochybné preukázanie nedostatkov vo vedení registrov obchodného registra, ktoré určite tiež prispeli k dĺžke porušovania povinností JUDr. Š.

Po vyhodnotení dôkazov jednotlivo aj v ich súhrne dospel disciplinárny súd k záveru, že návrhy predsedu Najvyššieho súdu na disciplinárne konanie proti sudcovi JUDr. Š. Š. sú dôvodné.

Základné povinnosti sudcu upravuje ust. § 30 zák. č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý v odseku 4 uvádza, že sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, o pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prietáhov; vždy upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prietáhov.

Postup súdu a účastníkov konania v občianskom súdnom konaní upravuje Občiansky súdny poriadok, zák. č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, ktorý v § 1, § 3, § 6 vyjadruje zásady, ktorými sa spravuje občiansky proces.

Zásada vyjadrená v ust. § 6 Občianskeho súdneho poriadku, a to postup súdu v súčinnosti s účastníkmi konania tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná, zahŕňa v sebe aj dôsledné plnenie povinnosti sudcu pri písomnom vyhotovení rozhodnutia.

Povinnosť sudcu včas vyhotoviť rozhodnutie je priamo vyjadrené v ust. § 158 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého, ak predseda súdu zo závažných dôvodov nerozhodne inak, rovnopis písomného vyhotovenia rozsudku sa odošle do 30 dní od jeho vyhlásenia.

Z obsahu pripojených spisov Najvyššieho súdu sp. zn. 4 Obo 330/00, 4 Obo 54/00, 4 Obo 160/01, 4 Obo 153/01, 4 Obo 152/00, 4 Obo 366/00, 4 Obo 294/00, 4 Obo 206/00, 4 Obo 158/00, 4 Obo 203/01 a 4 Obo 204/01, ako aj z prednesov JUDr. Š. Š. na ústnom pojednávaní disciplinárny súd zistil, že JUDr. Š. Š. odovzdal tieto spisy spolu s vypracovanými rozhodnutiami na opis kancelárie presne v termínoch uvedených vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a teda bez ohľadu na skutočnosť, či rozhodnutia v týchto veciach boli už vypracované, alebo nie, bol v nich spôsobený ničím neodôvodnený prietah, a to až do momentu, kedy boli dané na opis a expedíciu. Navyiac je z týchto spisov zrejmé, že JUDr. Š. Š. nevyužil ani v jednom prípade možnosť požiadať predsedu Najvyššieho súdu o predĺženie lehoty na vypracovanie rozhodnutia. Z konania JUDr. Š. Š. resp. nečinnosti je potrebné vyvodit' záver, že pri písomnom vyhotovení rozhodnutí uvedených v návrhoch navrhovateľa bol menovaný sudca povinný riadiť sa ust. § 158 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, a lehotu v ňom uvedenú dodržať.

Disciplinárny súd sa v tejto súvislosti zaoberal aj obhajobou JUDr. Š. Š. ktorá spočívala v poukazaní na spoluzavinenie štátnej správy súdu. Napriek skutočnosti, že disciplinárny súd zistil, že skutočne došlo k závažným nedostatkom v činnosti, najmä kancelárie obchodného kolégia, ustálil, že sa nejednalo o nedostatky, ktoré mali alebo mohli mať vplyv na porušenie povinností sudcu. Pokiaľ aj kancelária obchodného kolégia nezistila /neupozornila/ vedenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prietahy vzniknuté v spisoch v ktorých JUDr. Š. Š. nevyhotovil rozhodnutia, táto skutočnosť mohla mať vplyv iba a len na dĺžku existujúcich prietáhov, ale v žiadnom prípade nie na ich vznik. To znamená, že štátna správa Najvyššieho súdu mohla a mala zasiahnuť v prípade zistenia existujúcich nedostatkov v práci sudcu, určite však nedisponuje takými prostriedkami, aby mohla zabrániť omeškaniu sudcov pri vyhotovovaní rozhodnutí, čo je zákonom stanovená povinnosť vzťahujúca sa na každú konkrétnu vec a každého konkrétného sudcu.

Disciplinárny súd sa zaoberal aj otázkou, či JUDr. Š. uskutočnil akékoľvek úkony smerujúce k predĺženiu vzniku prietáhov. Možno skonštatovať bežnú prax súdov, že predsedovia súdov, za splnenia určitých podmienok, zákonom stanovenú lehotu na vypracovanie rozhodnutia predlžujú. Na takýto postup je však potrebná žiadosť sudcu na predĺženie lehoty v každej jednotlivéj veci. Takéto žiadosti v žiadnom zo spisov, v ktorých vznikli prietahy nie je a JUDr. Š. sa vo svojich vyjadreniach k veci ani o takomto postupe nezmienil.

Z rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2001 (Spr. 212/2000) disciplinárny súd zistil, že JUDr. Š. bol predsedom senátu 4 Obo a 4 Obdo, s členmi senátu JUDr. P. D. a JUDr. B. K.

Pre posúdenie, či dôvod nevypracovania rozhodnutí JUDr. Š. nespočíval v jeho mimoriadnej pracovnej zaťažnosti, disciplinárny súd z výkazu práce obchodného kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky porovnal stav oddelení v iných senátoch Obo Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Ich porovnaním, najmä nápadu o počte skončených vecí, zvýšený nápad vecí ani zvýšený výkon v senáte 4 Obo v období od októbra 2001 do októbra 2002 nezistil, rovnako počet vecí skončených JUDr. Š. je porovnateľný s výkonmi predsedov senátov v iných senátoch Obo Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Dôvod na nevypracovanie rozhodnutí v zákonom stanovenej lehote nemožno vyvodit' ani z doby neprítomnosti JUDr. Š. na pracovisku z dôvodu čerpania dovolenky alebo práceneschopnosti. Z absenčnej karty menovaného sudcu je nesporné, že v auguste 2001 čerpal štyri dni dovolenky, v októbri 2001 jeden deň, v novembri 2001 dva dni a v januári 2002 jeden deň dovolenky. Podľa potvrdenia o dočasnej práceneschopnosti bol JUDr. Š. práceneschopný od 27. novembra do 31. decembra 2001.

Pri vyhodnocovaní ďalšieho skutku, a to skutku neodovzdania spisov Obdo V 47/99, Obdo V 83/99, Obdo V 13/2000 a Obdo V 84/2000 príslušnému predsedovi päťčlenného senátu, čím v uvedených veciach došlo k bezdôvodnému prietahu viac ako o jeden rok, disciplinárny súd z vykonaných dôkazov zistil, že tieto boli nepochybne v dispozícii JUDr. Š. v období od 1. januára 2001 do 22. februára 2002 a to bez akéhokoľvek úkonu v týchto veciach. Nebolo možné zohľadniť obhajobu JUDr. Š. že spisy v súvislosti so zmenou rozvrhu práce mali chýbať predovšetkým štátnej správe súdu, nakoľko nešlo o jeho spisy, ale o spisy Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. V tejto súvislosti disciplinárny súd poukazuje na základné povinnosti sudcu vyjadrené v ust. § 30 zák. č. 385/2000 Z. z., podľa ktorých mal JUDr. Š. postupovať a nimi sa riadiť. Rovnako neboli zistené žiadne okolnosti, ktoré by mali zbavovať viny JUDr. Š. v súvislosti s jeho námietkou, že bol naďalej zákonným sudcom v týchto veciach. Toto tvrdenie sudcu by práve naopak mohlo indikovať, že o týchto spisoch vedel a z dôvodu, že sa cítil zákonným sudcom tieto držal vo svojej dispozícii a nevykonával v nich žiadne úkony a vedený priamym úmyslom sa odmietol podriať rozvrhu práce na Najvyššom súde Slovenskej republiky. Podľa § 34 ods. 3 zákona č. 385/2000 Z. z. medzi základné práva sudcu patrí aj pridelovanie vecí podľa rozvrhu práce a možnosť sudcu namietat, že došlo pri pridelovaní vecí k pochybeniu, pričom rozhodovať má sudcovská rada. Pri preskúmaní obhajoby JUDr. Š. disciplinárny súd vyhodnocoval aj postup pri prijímaní rozvrhu práce, ktorý bol sudcom namietaný a zistil, že tento bol prijímaný za dodržania ust. § 7 a § 27 zákona č. 335/1991 Zb. o sudcoch a súdoch v znení platnom do 15. apríla 2002.

U všetkých skutkov, ktoré nepochybne majú časovú súvislosť disciplinárny súd vyhodnotil aj obhajobu JUDr. Š. že v dôsledku organizačných zmien na Najvyššom súde

Slovenskej republiky bol presťahovaný do menšej, podľa jeho názoru veľkosťou nevyhovujúcej kancelárie, v dôsledku čoho stratil prehľad o jemu pridelených spisoch. Bez ohľadu na veľkosť kancelárie, naviac veľkosťou porovnateľnej s kanceláriami iných predsedov senátov, treba uviesť, že je vecou každého sudcu, najmä predsedu senátu, ako si zorganizuje svoju prácu a aký spôsob vybavovania vecí, vrátane evidencie spisov si zvolí. Naviac treba podotknúť, že z výpovede JUDr. Š. Š. v predchádzajúcom konaní vyplynulo, že sa na nevyhovujúce pracovné podmienky nestiažoval. Ako nevierohodné vyhodnotil disciplinárny súd aj tvrdenie JUDr. Š. že rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote napísané mal, ale v "neporiadku" spôsobom jeho presťahovaním ich v množstvách spisov nenašiel, a preto ich neodovzdal. Disciplinárny súd mal za preukázané, že po dni 22. februára 2002 JUDr. Š. Š. postupne (od 27. februára 2002 do 1. marca 2002) odovzdal, s výnimkou jedného, všetky spisy s vypracovanými rozhodnutiami na opis a expedíciu do príslušnej spisovej kancelárie. Je teda nepochybné, že v spisoch uvedených v návrhu na začatie disciplinárneho konania bolo vydané rozhodnutie a tieto spisy sa nachádzali u JUDr. Š. Š. odo dňa rozhodnutia až do konkrétnych dátumov, kedy tieto spisy odovzdával do spisovej kancelárie.

Vzhľadom na uvedené okolnosti disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že JUDr. Š. Š. svojim konaním naplnil znaky skutkovej podstaty závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1, ods. 2 zák. č. 385/2000 Z. z., keď vedomo nesplnil a porušil povinnosti sudcu konať svedomito a v pridelených veciach plynulo bez zbytočných prieťahov.

Závažnosť disciplinárneho previnenia, ktorého znaky sú uvedené v ods. 2 § 116 zák. č. 385/2000 Z. z. v danej veci vyvodil disciplinárny súd zo zistenia, že u nevyhotovených rozhodnutí išlo o väčší počet vecí (11 vecí), v ktorých prieťah od rozhodnutia vecí po jeho vyhotovenie a odôvodnenie sa pohyboval v rozpätí od troch do desať mesiacov, u neodovzdaných spisov išlo o prieťah dlhší ako jeden rok. Nevyhotovenie rozhodnutí a neodovzdanie spisov pritom treba považovať za vedomé a opakované porušenie povinnosti JUDr. Š. Š. keď svojou obhajobou mieru svojho zavinenia neznižil a vykonané dokazovanie jednoznačne preukázalo jeho vinu.

Závažnosť posudzovaného disciplinárneho previnenia sudcu JUDr. Š. Š. je zvyšovaná aj tým, že ako predseda senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky mal rešpektovať príslušné ustanovenia zákonov a postupovať podľa nich. Pri hodnotení závažnosti vzal disciplinárny súd do úvahy, že za dĺžku prieťahov nesie spoluzodpovednosť aj štátna správa súdu, keď bolo možné skonštatovať vážne nedostatky pri činnosti kancelárie obchodného kolégia, čo však bolo riešené v inom konaní podľa príslušných právnych predpisov. Žiadna zo súvisiacich okolností prípadu nebola takou, ktorá by mala alebo by mohla mať za následok vznik samotného závažného disciplinárneho previnenia.

Za preukázané závažné disciplinárne previnenie spočívajúce vo vedomom a opakovanom nesplnení a porušení povinnosti sudcu konať svedomito a v pridelených veciach bez zbytočných prieťahov, uložil disciplinárny súd podľa § 117 ods. 5 písm. b) zák. č. 385/2000 Z. z. s poukazom na § 151b ods. 6 a ods. 8 zák. č. 385/2000 Z. z. JUDr. Š. Š. ako disciplinárne opatrenie zníženie funkčného platu o 50 % na obdobie troch mesiacov.

Pri úvahe o druhu disciplinárneho opatrenia disciplinárny súd v danom prípade vyhodnocoval vplyv právnych úprav prijatých v období od začatia disciplinárneho konania do vynesenia rozhodnutia. Pri aplikácii platnej právnej úpravy najmä prechodných ustanovení

uvedených v ust. § 151b ods. 6 a ods. 8 disciplinárny súd dospel k záveru, že pokiaľ boli v daných ustanoveniach aplikované základné zásady trestného konania s malými odchýlkami, bolo možné a aj potrebné vyhodnocovať z novej právnej úpravy všetky druhy trestov a najmä ustáliť, či možno uložiť sudcovi trest, ktorý v čase rozhodovania o disciplinárnom previnení sudcu dokonca už v platnej právnej úprave neexistuje. Pritom disciplinárny súd hľadal analógiu v článku 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý stanovuje použitie neskoršieho zákona v trestnom konaní, pokiaľ je pre páchatel'a priaznivejší a ďalej v ust. § 16 ods. 2 zák. č. 140/1960 Zb. Trestného zákona, podľa ktorého páchatel'ovi trestného činu možno uložiť len taký druh trestu, ktorý dovoľuje uložiť zákon účinný v čase, keď sa o trestnom čine rozhoduje. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd ustálil, že z gramatického a logického výkladu citovaného ustanovenia § 151b ods. 8 zák. č. 385/2000 Z. z. vyplýva, že sudcovi možno za to – ktoré disciplinárne previnenie uložiť všetky druhy trestov, ktoré sú stanovené za to – ktoré previnenie zákonom platným v čase rozhodovania.

Disciplinárny súd pri ukladaní disciplinárneho opatrenia vychádzal zo skutočnosti, že u JUDr. Š. Š. ide o prvé disciplinárne previnenie, pričom menovaný sudca po pracovnej stránke z hľadiska vybavovania vecí je hodnotený kladne. Disciplinárny súd má za to, že uloženie disciplinárneho opatrenia podľa § 117 ods. 5 písm. b) zák. č. 385/2000 Z.z. je opatrením, ktoré je pre podľa právnej úpravy platnej v čase rozhodnutia pre sudcu výhodnejšie a bude postačujúce na to, aby si JUDr. Š. Š. uvedomil nesprávnosť svojho konania a v budúcnosti sa ho vyvaroval.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom disciplinárnom súde.

V Bratislave dňa 25. augusta 2004

JUDr. Karol Kučera, v.r.
predseda disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

K. Kučera

